

SUSTAINABLE TRANSPORT

(English)

Sustainable transport refers to ways of transportation that are sustainable in terms of their social and environmental impacts. Components for evaluating sustainability include the particular vehicles used for road, water or air transport; the source of energy; and the facilities used to accommodate the transport (roads, railways, airways, waterways, canals and terminals). Transport operations as well as transit development are also involved in evaluation. Transportation sustainability is largely being measured by transportation system effectiveness and efficiency as well as the environmental and climate impacts of the system. Transport systems have significant impacts on the environment, accounting for between 20% and 25% of world energy consumption and carbon dioxide emissions.

The main source of greenhouse gas emissions in the European Union is transportation. In 2019 it contributes to about 31% of global emissions and 24% of emissions in the EU. In addition, up to the COVID-19 pandemic, emissions have only increased in this one sector. Greenhouse gas emissions from transport are increasing at a faster rate than any other energy using sector. Road transport is also a major contributor to local air pollution and smog.

Sustainable transport systems make a positive contribution to the environmental, social and economic sustainability of the communities they serve. Transport systems exist to provide social and economic connections, and people quickly take up the opportunities offered by increased mobility, with poor households benefiting greatly from low carbon transport options.

According to the Copernicus Climate Change Service 2022 was the hottest summer and the second warmest year on record. Most evidence suggests that this is due to the increase in greenhouse gas emissions produced by human activity. The average global temperature today is 0.95-1.20°C higher than in the 19th century. Scientists believe that global warming must be kept below the maximum limit of +2°C, compared to pre-industrial levels, in order to avoid catastrophic consequences for the climate and the environment.

In 2021 the EU made legally binding the EU's goal of climate neutrality by 2050 and set the intermediate goal of reducing emissions by 55% by 2030. This goal is enshrined in the Climate Act. The European Green Deal is the road map to make the EU climate-friendly by 2030.

SUSTAINABLE TRANSPORT

(Greek)

Οι αειφόρες μεταφορές αναφέρονται σε τρόπους μεταφοράς που είναι βιώσιμοι ως προς τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους. Τα στοιχεία για την αξιολόγηση της βιωσιμότητας περιλαμβάνουν τα συγκεκριμένα οχήματα που χρησιμοποιούνται για οδικές, θαλάσσιες ή αεροπορικές μεταφορές, η πηγή ενέργειας; και τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση των μεταφορών (δρόμοι, σιδηρόδρομοι, αεραγωγοί, πλωτές οδοί, κανάλια και τερματικοί σταθμοί). Οι μεταφορικές δραστηριότητες καθώς και η ανάπτυξη διαμετακόμισης εμπλέκονται επίσης στην αξιολόγηση. Η βιωσιμότητα των μεταφορών μετράται σε μεγάλο βαθμό από την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα του συστήματος μεταφορών, καθώς και από τις περιβαλλοντικές και κλιματικές επιπτώσεις του συστήματος] Τα συστήματα μεταφορών έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, αντιπροσωπεύοντας μεταξύ 20% και 25% της παγκόσμιας κατανάλωσης ενέργειας και των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

Η κύρια πηγή εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι οι μεταφορές. Το 2019 συμβάλλει στο 31% περίπου των παγκόσμιων εκπομπών και στο 24% των εκπομπών στην ΕΕ. Επιπλέον, μέχρι την πανδημία COVID-19, οι εκπομπές έχουν αυξηθεί μόνο σε αυτόν τον τομέα.[5][6] Οι εκπομπές

αερίων του θερμοκηπίου από τις μεταφορές αυξάνονται με ταχύτερο ρυθμό από οποιονδήποτε άλλο τομέα που χρησιμοποιεί ενέργεια.[7] Οι οδικές μεταφορές συμβάλλουν επίσης σημαντικά στην τοπική ατμοσφαιρική ρύπανση και την αιθαλομίχλη.[8]

Τα αειφόρα συστήματα μεταφορών συμβάλλουν θετικά στην περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική βιωσιμότητα των κοινοτήτων που εξυπηρετούν. Τα συστήματα μεταφορών υπάρχουν για να παρέχουν κοινωνικές και οικονομικές συνδέσεις και οι άνθρωποι εκμεταλλεύονται γρήγορα τις ευκαιρίες που προσφέρει η αυξημένη κινητικότητα[9], με τα φτωχά νοικοκυριά να επωφελούνται σε μεγάλο βαθμό από τις επιλογές μεταφοράς χαμηλών εκπομπών άνθρακα.[10]

Σύμφωνα με την Υπηρεσία Κλιματικής Αλλαγής Copernicus, το 2022 ήταν το θερμότερο καλοκαίρι και το δεύτερο θερμότερο έτος που έχει καταγραφεί. Τα περισσότερα στοιχεία δείχνουν ότι αυτό οφείλεται στην αύξηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου (GHG) που παράγονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα.

Η μέση παγκόσμια θερμοκρασία έχει αυξηθεί σημαντικά από τα χρόνια της βιομηχανικής επανάστασης και η τελευταία δεκαετία (2011 - 2020) υπήρξε η θερμότερη που έχει καταγραφεί ποτέ. Οι 20 από τις 19 θερμότερες χρονιές που έχουν καταγραφεί στην ιστορία σημειώθηκαν από το 2000 κι έπειτα.

Σύμφωνα με την Υπηρεσία Κλιματικής Αλλαγής Copernicus το 2022 ήταν το πιο ζεστό καλοκαίρι και η δεύτερη θερμότερη χρονιά στην ιστορία. Η πλειονότητα των στοιχείων δείχνουν ότι αυτό οφείλεται στην αύξηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που παράγονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα.

Η μέση παγκόσμια θερμοκρασία είναι σήμερα κατά 0.95-1.20°C υψηλότερη από εκείνη του 19ου αιώνα. Οι επιστήμονες θεωρούν ότι η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη πρέπει να διατηρηθεί κάτω από το μέγιστο όριο των +2°C, σε σύγκριση με τα επίπεδα της προβιομηχανικής περιόδου, ώστε να αποφευχθούν οι καταστροφικές συνέπειες για το κλίμα και το περιβάλλον.

Το 2021 η ΕΕ κατέστησε νομικά δεσμευτικό τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα μέχρι το 2050 και έθεσε τον ενδιάμεσο στόχο μείωσης των εκπομπών κατά 55% μέχρι το 2030. Ο στόχος αυτός κατοχυρώνεται στο νόμο για το κλίμα. Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία είναι ο χάρτης πορείας για να γίνει η ΕΕ κλιματική ουδέτερη έως το 2030.